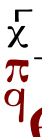
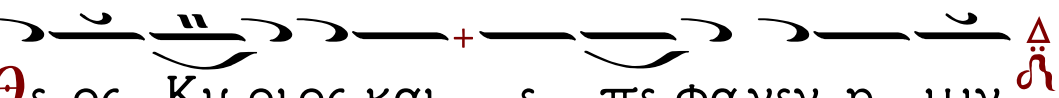

19-12-2025

ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Β΄

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Ἦχος ὧ Πα

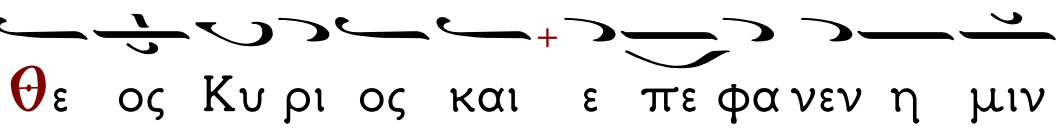
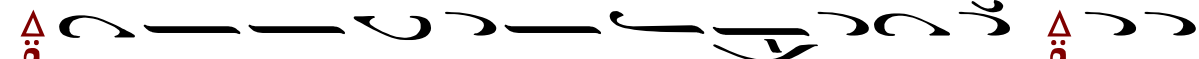

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου

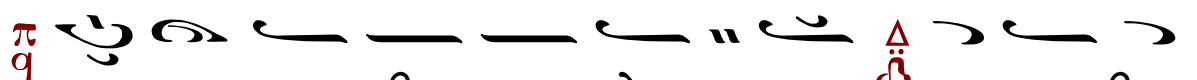
Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

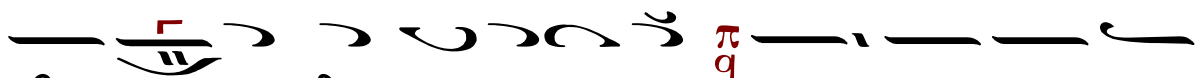
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

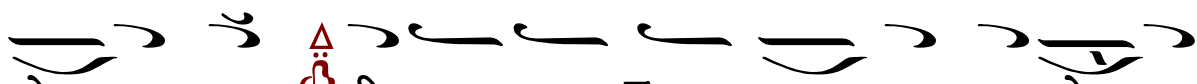
Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα̃

$\frac{7}{9}$ $\frac{\pi}{9}$
ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου

$\frac{\pi}{9}$
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

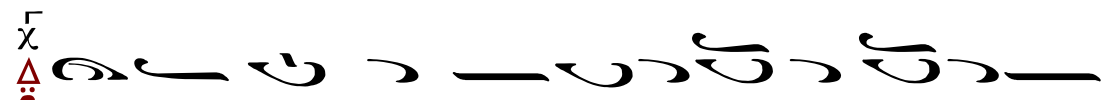

βα α ρων δω ρου με νος $\frac{\pi}{9}$ και το σον φυ

λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 $\frac{\pi}{9}$ Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)
τε ευ μα

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

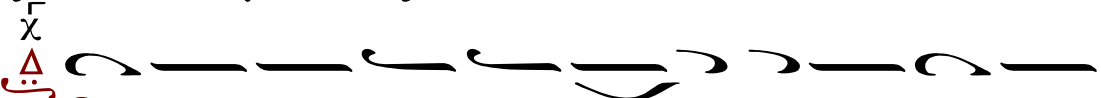
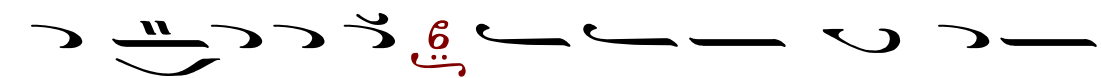
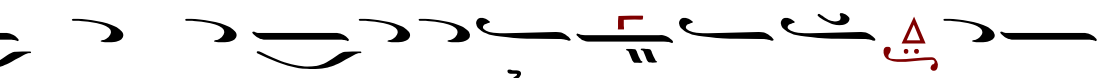
$\frac{7}{9}$ $\frac{\Delta}{9}$
 Οἱ την σην προ στα σι αν κε κτη με νοι Α

χραν τε ^Δ και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει
νω ων εκλυτρου με νοι ^π τω σταυρω του υι ου
σου εν παν τι φρουρου με νοι ^π κα τα χρε ος
σε πααντες ^Δ ευ σε βως μεγαλυ νο με ^π ε εν

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Σταυρώσιμα, Ἦχος β'

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας
ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη,
κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

Σω τη ρι αν ειρ γα σω εν με σω της

γης Χρι στε ο Θε ος ε πι Σταυ ρου τας α

χραν τους σου χει ρας ε ξε ε τει νας ε πι

συ να γων παν τα τα ε θνη κρα α ζον τα Κυ

ρι ε δο ο ο ζα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς
ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις
Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε
τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας

διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Τον ζωοποιον Σταυρον της σης α
γαθότητος ον εδωρησω ημιν τοις α
ναξι οισ Κυρι εσοι προσαγομεν ει εις
πρεσβειει ειν σωζε τους βασιλεις και την
πολιν σου ειρηνευοντας δι α της
Θεοτοκου μο νε Φι λα αν θρω πε

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Καθορώσα νεκρούμενον Χριστόν,
θρηνωδοῦσα ἐβόα ἡ ἁμνάς καὶ Παρθένος. Ὡ
μιαυφονίας τόλμημα! Κρύψον σου τὸ φέγγος νῦν
ὁ ἥλιος· ὁ κτίσας γὰρ ἅπαντα, νεκροῦται
βουλήματι, καὶ ὁράται ὡς κριτός, ὁ τῶν
Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Καθωρωσα νεκρουμενον Χριστον

Ἐρη νω δου σα ε βο α η Α μνας και Παρ θε
ε ε ε νος ω μι αι φο νι ας τολμη μα
κρυ ψον σου το φεγ γος νυν ο η λιος ο κτι
σας γαρ α παν τα νε κρου ται βου λη η μα τι
και ο ρα ται ως κρι τος ο των Α σω μα
των μονος Κυ υ ρι ος

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Σταυρώσιμα.

Ἦχος β'

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡὺδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Ἦν α χραν τον Ει κο να σου προ σκυ
 νου μεν Α γα θε αι του με νοι συ γ χω ρη σιν
 των πται σμα των η μων Χρι στε ο Θε ος βου
 λη σει γαρ ηυ δο κη σας σαρ κι ανελ θειν εν
 τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ους ε ε πλα σας
 εκ της δου λει ας του εχ θρου ο θεν ευ χα
 ριστως βο ω ω μεν σοι χα ρας ε πλη ρω
 σας τα παν τα ο Σω τη ρη μων πα ρα γε
 νο με νος εις το σωσαι τον Κο ο ο σμον

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλούς, μὴ χωρίσης

με τῆς ποιμένης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ
ζήτησόν με, Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ
ἀγία σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Ο φω τι σας τα ε πι γει α δι α

Σταυ ρου και κα λε σας εις με τα νοι αν α

μαρτω λους μη χω ρι σης με της ποιμνης

σου ο Ποιμην ο κα λος αλ λα ζη τη σον

με Δε σπο τα τον πλα νω με νον και τη α

γι α σου Ποιμνη συ να ρι ιθ μη σον ο

μονος Α γα θος και Φι λα αν θρωπος

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον,*

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ
τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος
τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς

ἡξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν
ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες
δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Υ περ δε δο ζα σμε ε νη υ παρ
χεις Θε ο το κε Παρ θε νε υ μνου μεν σε
δι α γαρ του Σταυ ρου του Υι ου ου σου
κα τε βλη θη ο Α δης και ο θανατος τε θνη
κε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ζι ω θη μεν τον πα ρα δει σον ε
λαβομεν την αρ χαιαν α πο λαι σιν δι ο
ευ χα ριστουν τες δο ξο λο γου ου μεν ως
κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η μων και μο νον

πολυ ε ε λε ον

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Σταυρώσιμα. Ἦχος β'

Ως ὁ ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ καὶ βοῶ σοι
τῷ Ἀγαθῷ μνησθήτι μου Κυριε
Εν τῇ Βασιλείᾳ σου καὶ σὺν αὐτῷ με
συναρίθμησον ὁ ἐκουσίως τὰ πά
θη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Μαρτυρικὸν

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν,

καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν.
Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου
ἐχθροῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν

Ἄ. Ἑ τον πε ρι βα ἀλ λον τα
τον ου ρα νον εν νε φε ε ε λαις ε χον
τες οι Α γι οι πε ρι βο λην εν τω κο ο ο
σμων τας βα σα νους των α νο μων υ
πε ε μει ναν και την πλα νην των ει δω
λων κα τη ηργησαν αυ των ταις ι κε σι
αις ε λευ θε ε ρω σον του α ο ρα του εχ
θρου Σω τηρ και σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρως
τεκοῦσά σε, Χριστέ, καὶ μὴ φέρουσα ὀρᾶν
ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ

ἀνεβόα σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής,
γλυκύτατε Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Πα ρε στω σα τω Σταυρω σου η α σπο
ρωσ τε κου σα σε και μη φε ρου σα ο ραν α
δι κως πα σχον τα ο λο φυ ρε το κλαυ
θμω και α νε βο ο α σοι πως πα σχεις ο
τη φυ σει α πα θης γλυ κυ τα τε Υι ε υ
μνω σου την ακρανα γα θο ο τη τα

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

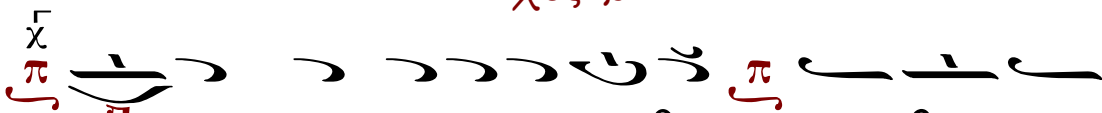
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

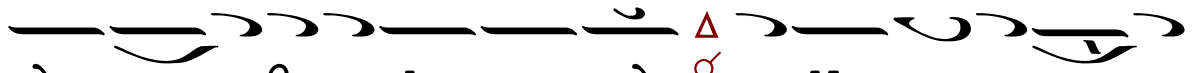
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἀτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ· τῷ
Κυρίῳ ἄσωμεν ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος β΄

Ἄ τρι πτον α α συ νη θη α βρο χως

θα λατ τι ι αν α νυ σας τρι βον ο εκ

λε κτος ε βο α Ισ ρα ηλ τω Κυ ρι ω α σω

μεν ο ο τι δε ε δο ξα σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταύρωσιν κατεδέξω, καὶ ἥλοις
προσεπάγης ἀτίμως Λόγε, πάντας τιμῆσαι
θέλων τοὺς βροτούς, τοὺς τὰ σὰ ἐκούσια, πάθη
δοξάζοντας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τείνας Σταυρῷ παλάμας, ὁ τείνας πόλον
Σῶτερ, καθάπερ δέρριν, ἐνηγκαλίσω ἔθνη καὶ
λαοὺς, τοὺς τὰ σὰ ἐκούσια, πάθη δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πεπλήρωται·
ρομφαία γὰρ τὴν καρδίαν τὴν σὴν διῆλθεν, ὅτε
ἐν Σταυρῷ λογχευθέντα Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν
ἔβλεψας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄
Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνή,
ὁμολογοῦντα Ἀχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι,
χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
πταισμάτων, νῦν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον,
ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες,
Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ
διασωζόμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον,
τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων
σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ
πταισμάτων, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτι οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ
ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος,
θεοχαρίτῳτε.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Βονιφατίου

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προθύμῳ λογισμῷ, τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας,
τῶν γενναίων Ἀθλητῶν, ἐνήθλησας στερρῶς, καὶ
τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, ἄθλοις σου τοῖς ζωηφόροις,
Ἰερὲ Βονιφάτιε, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδὼν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην,
κεχυμένην ἀληθῶς, γενναῖε Ἀθλητά, τὴν ψυχὴν
πυρπολούμενος, ἔρωτι τῷ θειοτάτῳ, ὑπεισῆλθες
τὸ στάδιον, ἀπτοήτῳ τρισμάκαρ φρονήματι.

Δόξα...

Соφία θεϊκῇ, λαμπρυνόμενος Μάκαρ, τοὺς
ἀσόφους δυσμενεῖς, ἐμώρυνας, Χριστὸν
καταγγέλλων παχύτητι, σώματος ὁμοιωθέντα,
ὀφθῆναι ἠθέλησε, Βονιφάτιε οἷς Μάρτυς
πολύαθλε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ Ὅρος τοῦ Θεοῦ, Δανιήλ ὁ προεΐδε, τὴν
Σκηνὴν τὴν νοητὴν, τὴν Πλάκα τὴν σεπτὴν, τὸ
τῆς δόξης ἁγίασμα, Τράπεζαν τὸν θεῖον Ἄρτον,
τὴν χωρήσασαν ἄσμασι, τὴν Ἀγίαν Παρθένον
ὕμνήσωμεν.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
ᾠδὴ γ΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμα μου ἐν τῷ ψάλλειν,
οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ βότρυς ἐπὶ ξύλου τῆς ἀφθαρσίας,
κρεμάμενος, ἀπέσταξε θεῖον γλεῦκος, καρδίας
κατευφραῖνον τὰς τῶν ἀνθρώπων, κακίας παῦον
δέ, τὴν μέθην πάντοτε, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ἐθελουσίως, καὶ πᾶσαν
διαβόλου κακοπραγίαν, κατέρραξας, πεσόντας
δὲ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν ἀπώλειαν, γνώμης
στρεβλότητι, Ἰησοῦ ἀνύψωσας, πολυέλεε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεραίρουσί σε τάξεις τῶν Ἀσωμάτων· τὸν
πάντων γὰρ Δεσπότην σωματοφόρον, ἐκύησας
τὸν λύσαντα διὰ ξύλου, δεσμίους ἅπαντας,
Κόρη Θεόνυμφε, καὶ πιστοὺς συνδήσαντα τῇ
στοργῇ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ὡδὴ γ΄. Ἦχος β΄

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου Ἀγνή Θεὸν ὃν ἔτεκες,
παράσχου εὐΐλατον σοῖς ἰκέταις, τοῖς
προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς
προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον,
Παρθένε δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευσον
Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον,
Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν
καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με
Θεονύμφευτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον,
ἀγκάλαις ὥς φέρουσα Θεομῆτορ, ἐξ ἀγνοίας καὶ
πωρώσεως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν καθικέτευε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου
Ὡδὴ γ' Ἦχος δ'
Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ποθήσας Ἐνδοξε, ἐλευθερίαν τὴν ἄνω,
ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας, λυτροῦσαι πάθη τὰ σεπτὰ,
ἐζηλωκῶς αἰοίδιμε τοῦ δι' οἶκτον, δούλου
χρηματίσαντος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαρδικῶν ἀνώτερος, ἀποδειχθεὶς
φρονημάτων, ἐν ἀλλοιώσει θείᾳ, ἀθρόον πᾶσαν
προσβολήν, τῶν δυσχερῶν ὑπήνεγκας
γηθόμενος, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Δόξα...

Γεαυτὸν ἀπηρνήσω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ
πάλας, τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες, Σταυροῦ τῷ
ὄπλῳ κρατυνθεὶς, καὶ νικητὴς γενόμενος,
δεδόξασαι Μάρτυς Βονιφάτιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐαυτὸν ἐκένωσε, τοὺς πατρικοὺς μὴ
κενώσας, ἐν τῇ γαστρὶ σου κόλπους, ὑπερούσιος
Θεός, καὶ σὸς Υἱὸς ἐγένετο Πανάμωμε, σῶσαι τὸ
ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμός . Ἦχος δ'

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ Ἑθνῶν Ἐκκλησία,
καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε Συναγωγή, τῷ
θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Ὅ τι στει ρα ε τε κεν η εξ Ε θνω

ων Εκ κλη σι α και η πολ λη εν τε

κνοις η σθε νη σε Συ να γω γη τω θαυ μα

στω Θε ω η μων βο η σω μεν Ἄ γι ος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Κάθισμα Ἦχος α΄

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Τιμήσας τὸν Θεόν, παρ' αὐτοῦ ἐτιμήθης,
Μαρτύρων καλλονή, Βονιφάτιε μάκαρ· διὸ καὶ
στεφάνω σε, θείας δόξης ἐκόσμησεν· ὅθεν
σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην,
ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ αἰτοῦμεν,
πρεσβεύειν πρὸς Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Καὶ σοῦ τῆς καθαῆς, καὶ πανάγνου
Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν
ρόμφαία, Σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σου
ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ
προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ
κόσμου κραταίωμα.

ᾠδὴ ς΄.

Ἦχος δ΄

Ὁ Εἰρμὸς

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει
δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων.

ἔ
6
λ
Ε βο η σε προ τυ πων την τα φη η

ην την τρι η μερον ⁶λ ο Προ φη της Ι ω
νας ⁶λ εν τω κη η τει δε ο μενος ⁶λ εκ
φθο ρας με ρυ υ σαι ^Δλ Ι η σου Βα σι λευ
των δυ να με ω ω ω ων ⁶λ

Κοντάκιον Ἦχος δ΄
Ἐπεφάνης σήμερον

Ἱερεῖον ἄμωμον, ἐθελουσίως, σεαυτὸν
προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σέ, τεχθῆναι
μέλλοντι Ἁγίε, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Ὁ Οἶκος

Ἀνατολῆς ὥσπερ ἀστήρ, τοὺς μάγους ἐκ
Περσίδος, οὕτω σε θεία νεῦσις ἐκ δυσμῶν
ὠδήγησε θεόφρον, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, τῷ
εὐδοκήσαντι Χριστῷ προσκυνῆσαι ὡς Βασιλεῖ
ἀπάσης τῆς κτίσεως, καὶ τούτῳ δῶρα
προσαγαγεῖν, ὡς λίβανον καὶ σμύρναν καὶ
χρυσόν, Πίστιν Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. Ὅθεν
σεαυτὸν ὁλόκληρον προσήγαγες αὐτῷ ἄμωμον
δῶρον, τῷ Τυράννῳ δικαστῇ, ἐν παρρησίᾳ
κράζων καὶ βοῶν· Χριστοῦ μου δοῦλος ὑπάρχω,
στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
μάρτυρος Βονιφατίου.

Στίχοι

Ζητῶν Βονιφάτιος ὅστ᾽ Ἀμαρτύρων.

Ἐαυτὸν εὔρε μάρτυρα, τμηθεὶς ξίφει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ Βονιφάτιος αὐχένα τμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Ἡλίας, Προβού, καὶ Ἀρεῶς.

Στίχοι

Ἀθλήσεως τμηθέντα τῷ ξίφει κάραν,
Ζηλοῖ ταχὺ Πρόβος σε, Μάρτυς Ἡλίας.
Ἄρης ὑπῆρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως Ἄρες,
Ἄρης νοητός, ὅπλα πίστεως φέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ , Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Τιμοθέου καὶ Πολυεύκτου.

Στίχοι

Τιμόθεον δέ, τὸν πεπυρπολημένον,
Ποῦ θήσομεν, λαχόντα παντίμου τέλους;
Σοῦ Πολύευκτε Καισαρεῦ ποῖον τέλος;
Τὸ πῦρ ὑπελθών, εὔρον εὐκταῖον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ , Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Εὐτυχίου, καὶ Θεσσαλονίκης, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀνδρῶν διακοσίων, καὶ
Γυναικῶν ἑβδομήκοντα, διὰ ξίφους
τελειωθέντων.

Στίχοι

Σὺν Εὐτυχίῳ καὶ σὺ Θεσσαλονίκη,
Νίκην ἐφεῦρες εὐτυχῶς διὰ ξίφους.
Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Ἀνεῖλε καὶ Γυναῖκας ἑπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ , Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγεντίου, Ἐπισκόπου Αἰθιοπίας.

Στίχοι

Σαρκὸς λιπὼν σύνδεσμον ὁ Γρηγέντιος,
Ἐκεῖσε μετῆλθεν, ἔνθα σαρξὶν οὐ τόπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχοι

Τρύφων ἀνῆλθε σώματι πρὸς ἰτέαν,
Καὶ πνεύματι πρὸς ὕψος οὐρανοῦ μέγα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Αἰ**νοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Αυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς
ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

*ᾠδὴ
6
λ*

Αυ τρω τα του παν τος παν το δυ να με

*ᾠδὴ
6
λ* ε τους εν με σω φλογος ευ σε βη σαντας

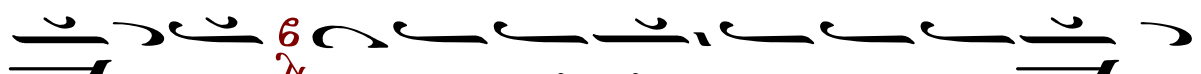
συ γκα τα βασ ε δρο σι σας ^Δ και ε δι ι
δα ξας με ελ πειν ⁶ παν τα τα ερ γα ^π ευ λο
γει τε υ μνειι τε τον Κυ ρι ο ο ο ⁶ ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ^{τος}

Στίχος α' **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον

 Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα

 μου ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι

 μου

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

 εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ

 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

 μεν

Στίχος β' **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ι δου
γαρ απο του νυν μακαρι ουσι με πα
σαι αι γενεαι

Ἦν Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και
 εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 την α δι α φθoρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν

μέν
 Στίχος γ' ^χ _λ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος _λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του _λ και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον

την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

την α δι α φθορως Θεον Λογον τε κου

σαν την ον τως Θεο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Σπίχος δ' ποι η σε κρατος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φανους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των

την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Σπίχος ε' Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε

νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ

νομεν

Σπίχος στ' Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου
Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Εὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε,
τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν
εὐλογίαν ἐξήγησας· ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

Ἦχος ᾠδῆς

Εὗ αμενοτης παρακοης νοσημα
τιτην κατاران εισωκισατο συ δε Παρ
θενε Θεοτοκε τωτης κυοφορι
ας βλαστηματι τω κοσμωτηνευλογι
αν εξηγησας οθεν σε παντες μεγαλυνο
μεν

Ἦχος Γ^{τος} Βου

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη
 τε ρα του Θε ου η μων τη τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν α
 συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
 ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθετοκίον
Ἦχος γ΄
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Α Ι Ν Ο Ι

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Ο**ὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀποστίχα τῶν Αἰνῶν

Σταυρώσιμα

Ἦχος Ψα

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν
χαρισμάτων αἰεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον
ἀντ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων
φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστὲ φέρων αὐτῶν τὴν
προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς
φιλόανθρωπος.

Σταυ ρω θη τω ε κρα ζον οι των σων χα
ρι σμα α των α ει ει εν τρυ φων τες και κα κουρ
γον αντ ε ευερ γε του η του ουν το λα βειν
οι των δι και ων φον ευ ται ε ε σι ω πας
δε Χρι στε φε ρων αυ τω ων την προ πε τει αν
πα θειν θε λων και σω σαι η μας ως Φι λαν θρω
πος

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐκουσίως πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

 Ἐκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν

 τοῦ Ἀδάμ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐκ

 Παρθένου σαρκωθεὶς καὶ σταυρὸν κατε

 δεξώμεθα ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δου

 λείας τοῦ ἐχθροῦ Κυρίου δόξα σοι

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον. *Μαρτυρικὸν*

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὧ
Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς
οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον ὅλον,
δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. Ἱερεῖς καὶ
βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες
ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν· Ὑπνος τίμιος
ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Μαρτυρικὸν π ————— ————— ————— ————— —————
Υ περ Χρι στου πα θον τες με
————— ————— ————— ————— ————— —————
ε χρι θα να α του ω Α θλο φο ροι μαρ τυ ρες
π ————— ————— ————— ————— ————— —————
ψυ χας μεν ε χε τε εις ου ρα νους εν χει ρι
————— ————— ————— ————— ————— —————
Θε ου και κα τα κο σμον ο λον δο ρυ φο ρει
————— ————— ————— ————— ————— —————
ται υ μων τα λει ψα να Ι ε ρεις και Βα
————— ————— ————— ————— ————— —————
σι λεις προ σκυ νου σι και λα οι παν τες ε

πα γαλ λο με νοι συμ φω νως βο ω μεν υ
πνος τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα
να τος των ο σι ων αυ του

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

‘Ότε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ότε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις, ὠλοφύρετο ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνησκεις, Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι, καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Φιλάνθρωπε.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ΄**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

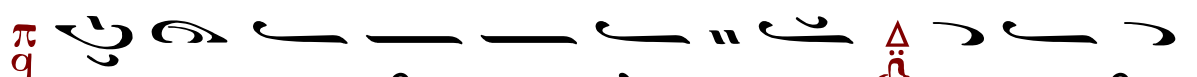
Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος Ἱ Πά

^χ_π^γ
ὦ σὸν Κυ ρι ε τον λα ον σου

και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου

^π_γ
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

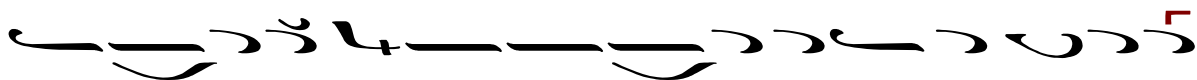

βα α ρων δω ρου με νος ^π_γ και το σον φυ

λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 ^π_γ Δόξα... Καὶ νῦν...
τε ευ μα

Θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. ^χ_π^γ
 Ἀ α χραν τε

Θε ο το ο κε η εν ου ρα νοις ευ λο

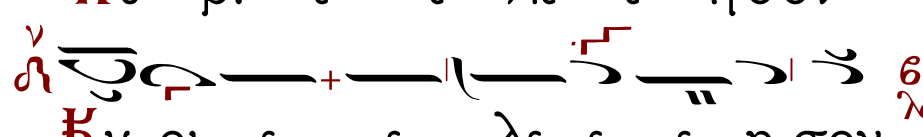
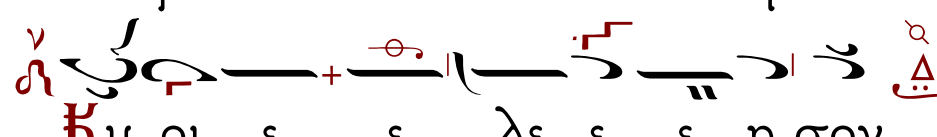
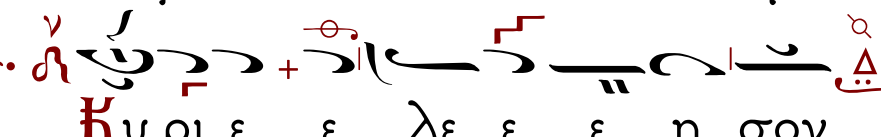
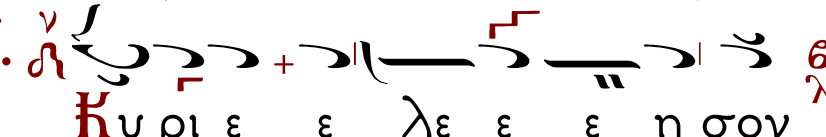

γη με ε νη και ε πι γης δο ξο λο γου με ε ε

νη χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε ^π_γ ε ε

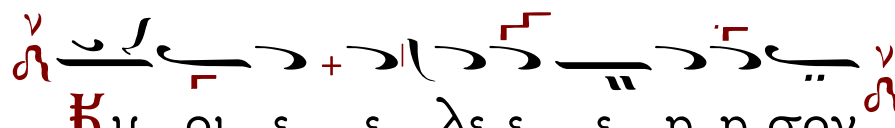
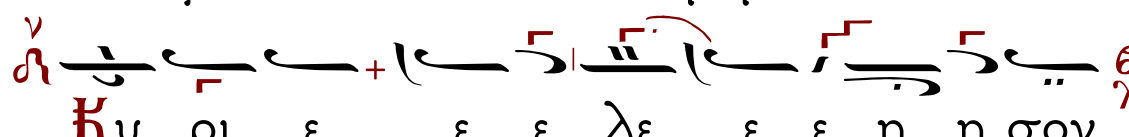
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

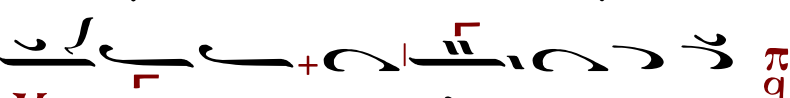
Ἦχος λ' Ἀ Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

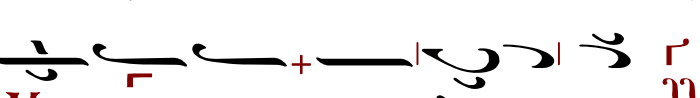
ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Ἀ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

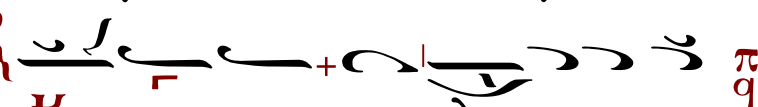
5. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

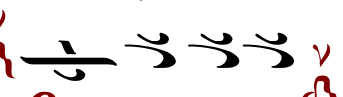
7. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Ἀ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Ἀ
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι̇

π̣χ̣
Δι̇

Ἄ μη ην

Στίχ. α΄ π̣χ̣
Δι̇

Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γεισθαιτω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

π̣χ̣
Δι̇
Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσνημας

Στίχ. β΄ π̣χ̣
Δι̇

Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

π̣χ̣
Δι̇
Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τῆς + 6.

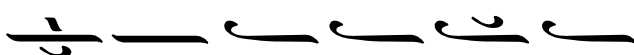
τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' ^χ

0 τι ευφρανας με Κυρι

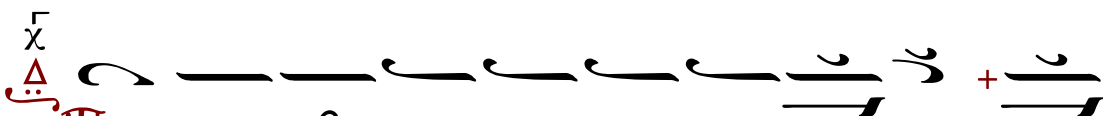
ε εν τοις ποιημασι σου και εν τοις

 +

ερ γοις των χειρων σου αγαλλι ασο

μαι

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τῆς + 6.

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' ^χ

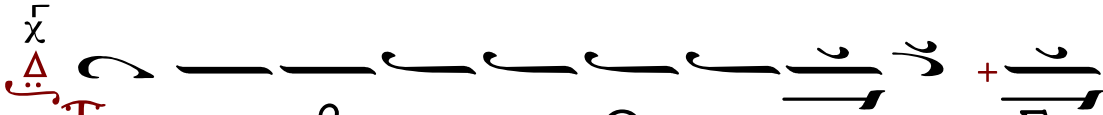
0 τι ευθυς Κυριος ο

Θεος ημων και ουκ εστιν αδιки

α εν αυτω

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χΤαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτερ σωσον ημα αας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος ^ΘΔι

Ἄμην

Στίχ. α' ^χΟ Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπει αν ε νε δυσα το ε

νε δυσα το Κυριος δυναμιν και

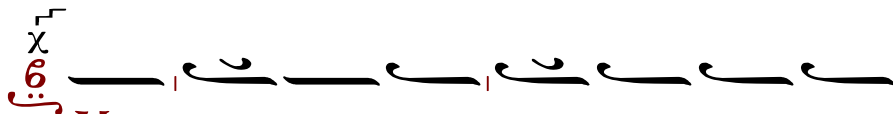
περι ε ζωσατο

^χΠρεσβείαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β΄

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

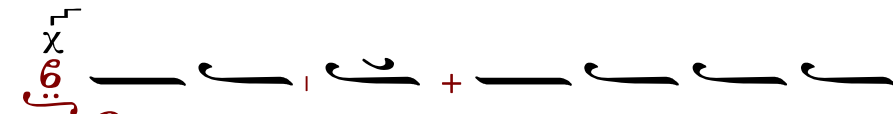

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

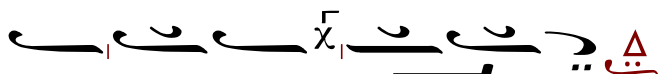
Στίχ. γ΄

Θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ₆ — — — — —
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι
— — — — — _Δ — — — — —
στω θη σαν σφο δρα τω οι κω σου πρε πει
— — — — — ^χ — — — — —
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
— — — — — _Δ
τα η με ρων

_Δ — — — — — _Δ — — — — —
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
— — — — — ₆
μας Κυ ρι ε
^χ_Δ — — — — —
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
— — — — — _Δ
ω Πνευ μα τι

_Δ — — — — — — — — — — —
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
— — — — — _Δ
των αι αι ω νων Α μην

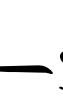
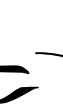
_Δ — — — — — + — — — — —
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

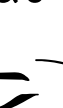
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ΄

Ἀντίφωνο Γ΄

Ἦχος Δι

Στιχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Στιχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Ἀ γι οῖς θ̣αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου̣ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οῖς θ̣αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

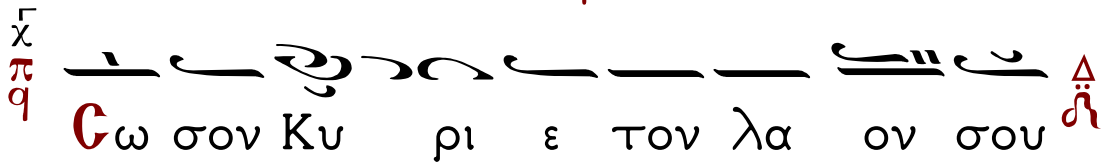
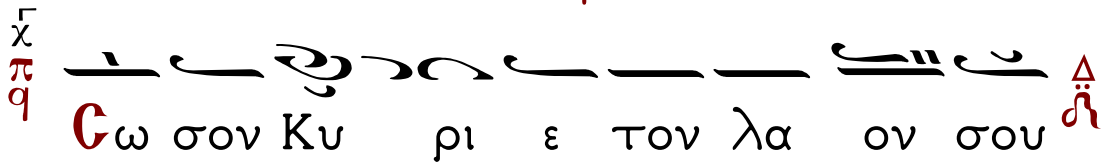
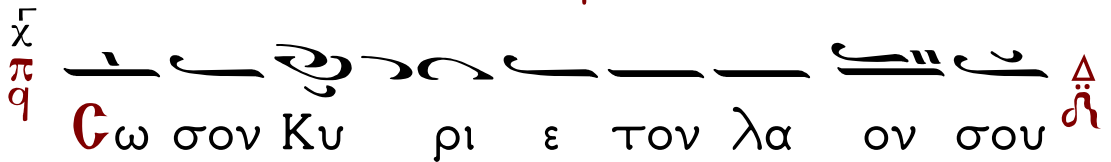
λου̣ι α α̣α α̣α

Εἰσοδικό

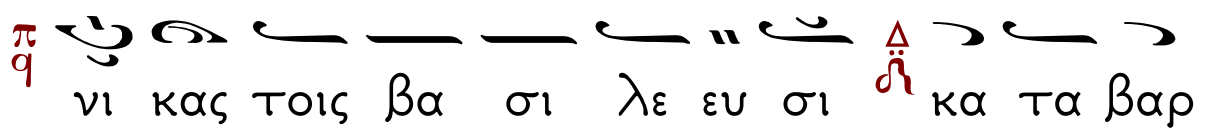
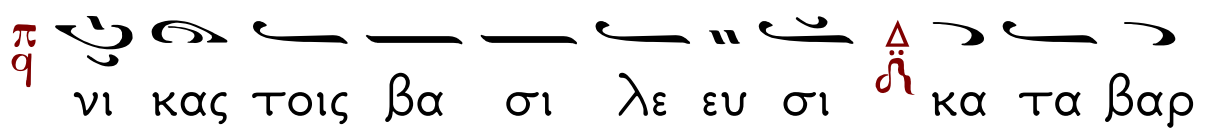
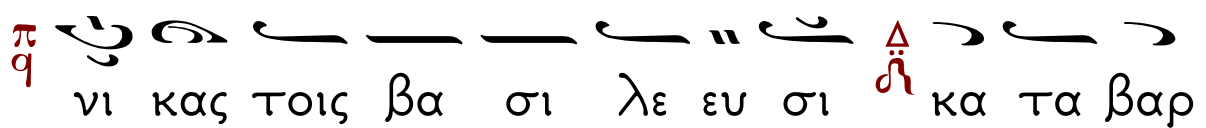
Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ α ς
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

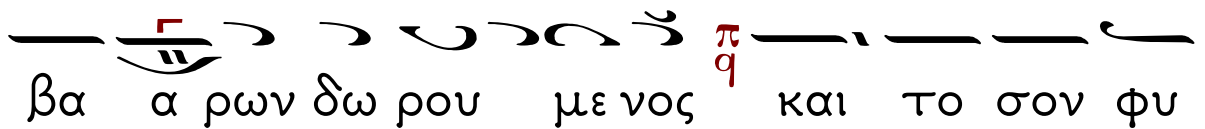
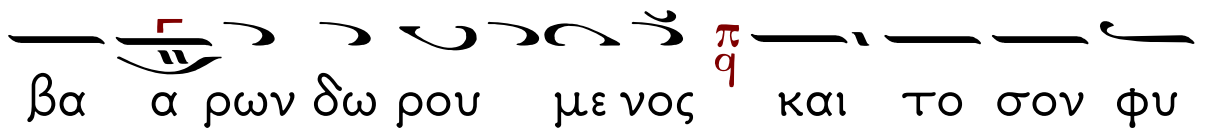
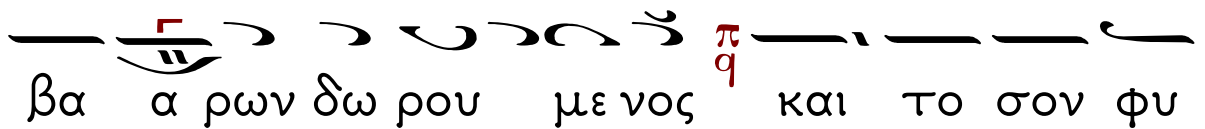
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

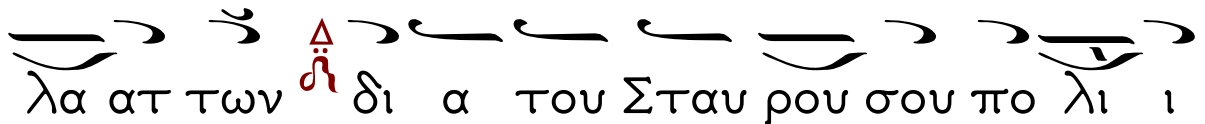
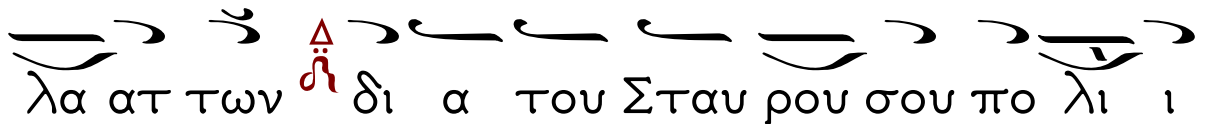
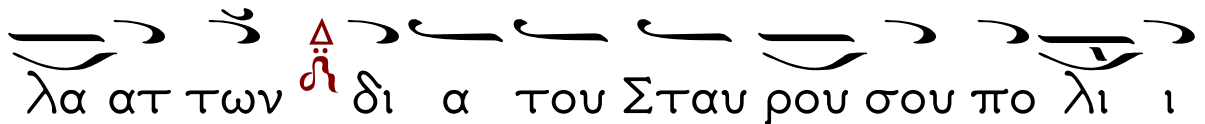
Ἦχος Ἱ Πά

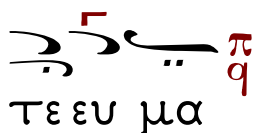
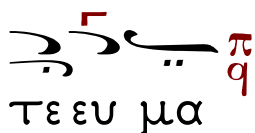
^χ
^π
^q
ὦ σὸν Κυ ρι ε τον λα ον σου

 +
και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου

^π
^q
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος ^π
^q και το σον φυ

λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα ^π
^q

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ ἔ Παράσκευῇ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ὁ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει

 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

 ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΗ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **1:15-16; 2:1-10**

Τέκνον Τίτε, πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμíanται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἄρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ. Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνω πολλῷ δεδουλωμένους, καλοδιδασκάλους ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλόανδρους εἶναι, φιλοτέκνους, σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίῳις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῇται. Τοὺς

νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν, περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν, λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον. Δούλους ἰδίους δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν ἡμῖν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Α α α μην

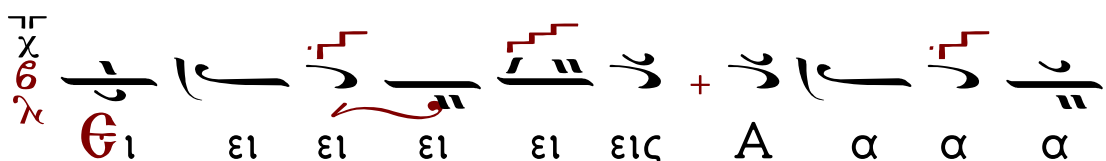
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

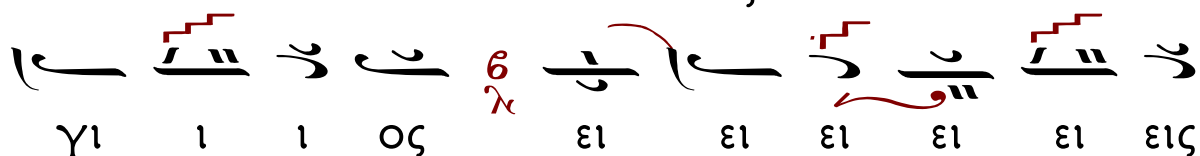
Ἦχος λ' ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

Ἐ
 εἰ εἰς Ἀ γι ος εἰ εἰ εἰς Κυ υ ρι
 ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

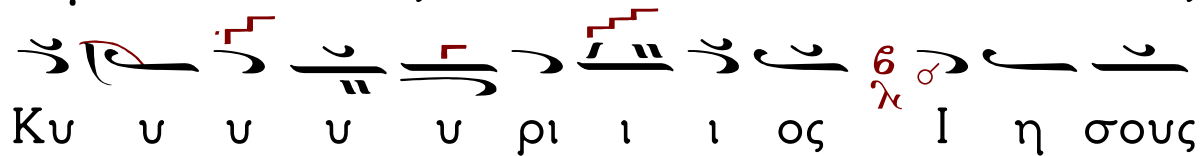
Ἦχος Γ΄τος

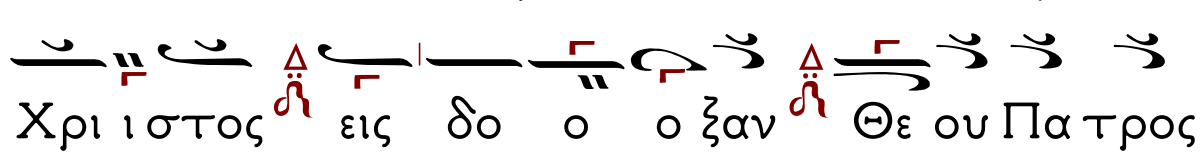
 ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Ἦχος λη Πά ᾠ
Ἄ α α νες Ἀ α α φες Συγ
χω ω ρησον Ὁ Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτωω μα α τα Ἡ μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν
α γνοι οι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν τα
πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν
Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δι̇ ΑΓΙΑ

ἤ
Δι̇
Δι̇
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^{λ̣}
^{π̣}
^{q̣} **Ω** τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε ε σω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^{χ̣}
^{q̣} Α α αλ
λη η λου ου ουι α ^{Δ̣}
^{q̣}

^{π̣}
^{q̣} **Ο** Θε ος βα σι λε ευσ η ημων προ
αι ω ω ω νων ^{Δ̣} ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω ω τη ης γη
η ης Α αλ λη λου ου ου ουι α ^{Δ̣}
^{q̣}

^{π̣}
^{q̣} **Ε** κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μειει σου την θα α α λα α α ασσαν

συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των

δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο

ος Α αλ λη λου ου ου ι α

υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει

μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου

ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη

λου ου ι ι α

η ε στι ι ν η η η με ε ε ρα και ση η

ε ε ε στι ι ν η η η νυξ Συ κα τη ρ

τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^π_q Α α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι α ^π_q

^π_q **Ε** υ ε ποι η σ α ς π α ν τ α τ α ω ρ α ι α ι α ι

α α τ η η ς γ η ς θ ε ρ ο ς κ α ι ε ε ε α ρ ^Δ_q Σ υ ε

ποι ο ι η σ α α ς α α υ τ α α α Α α α λ λ η

λ ο υ ο υ ι ι α ^π_q

^π_q **Ἄ** ν α σ τ α ο ο Θ ε ε ε ο ς ε π ι

β λ ε ψ ο ν ε π ι τ η δι α θ η κ η η ν σ ο υ μ η ε π ι

λ α θ η τ η ς φ ω ν η η ς τ ω ν ο ι ο ι κ ε τ ω ω ω ω ν

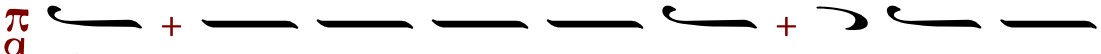
σ ο υ ο υ ο υ ^π_q Α α α λ η ο υ ο υ ι ι α ^π_q

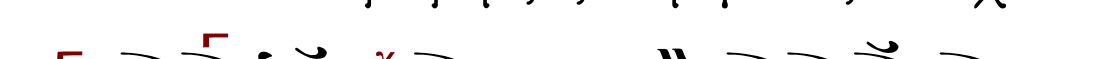
Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ὦ τῇ ριαν εἰριγα ἀ α α σω ε εν
με ε σωω τῇ η ἡς γῆς Χριστε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α α
Ο Θε ος βα σι λε ευσ η η μων
προ αι ω ω ω νων εἰρ γασα το σω ω ω τη
ρι αν εν με ε ε σωω τῇ ης γῆ η ἡς
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α

^π_q **C**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν ^κ_q συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος ^κ_q Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α ^π_q

^π_q **C**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους ^κ_q συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ ^κ_q Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α ^π_q

^π_q **C**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^κ_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ ^π_q Συ

κα τηρ τι σω φα α αυ σιν ^Δ και Η η η λι ι

ι ι ο ο ον ^π_q Α α αλ λη η η λου

ου ι ι ι α α α α ^π_q

^π_q **Ε**υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι

αι αι α α της γης ^π_q θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ

Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α ^π_q

Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

α α α ^π_q

^π_q **Α**να στα ο ο Θε ε ε ος ^π_q ε

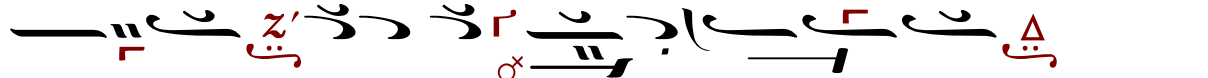
πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου ^Δ

μη επι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

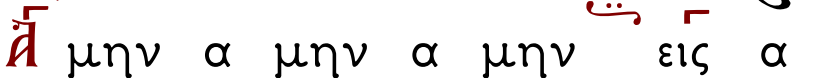
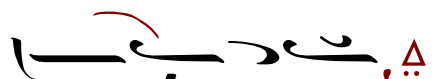
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

 ^π_χ

 Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι̇ ^π_χ
 Ἄ μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον

 Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

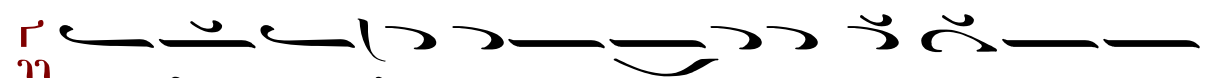
Ἦχος Δι̇

Ἀ α μην ι η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
      (Δίς)
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

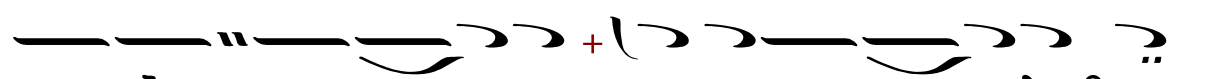

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ^λ
 ε Πα να γι ι α Δε

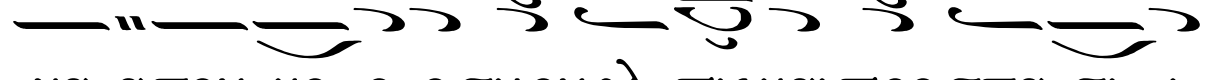
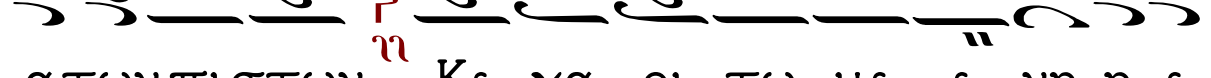
 ε σ ποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες

 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι

 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα

 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον

 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα

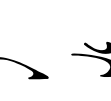
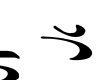
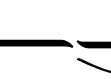
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σ ποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

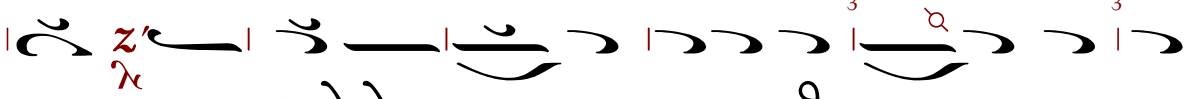
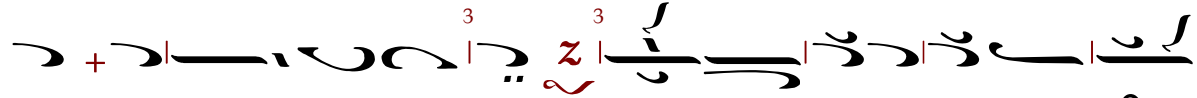
Ἦχος Βαρύς Ζω

Ὡς Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

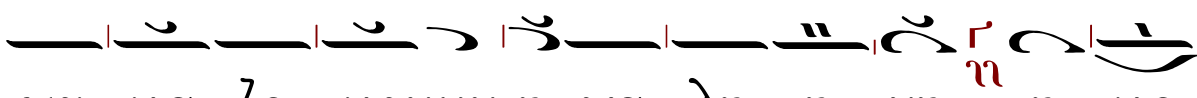
—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

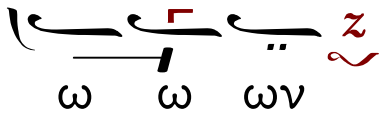
Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

νων α παλλα γη των α α σθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.